

Inspirationsklumme

© Mette Weber

"Det er farligt at leve"

sagde Indenrigsminister Per Stig Møller på TV i forbindelse med Tsunamien i Asien i 2005

Hvad mon han ville sige med det?

Hvad var hans morale med en sådan bemærkning?

- At fastholde os i at det er farligt at leve, at vi kan dø?
- At skabe frygt, for at gøre noget farligt?
- At fortælle os vi skal passe på vores liv?
- At livet er uforudsigeligt eller usikkert?

For mig kom den bemærkning til at hænge i luften.

Det kan jo være vanskeligt at vide hvad han egentlig ville sige med det. Om det blot var et henkastet uigennemtænkt personligt følelsesmæssigt udbrud, fordi han var påvirket af den forfærdelige katastrofe, som rystede os alle. For han kan vel ikke mene at vi skal frygte livet eller frygte at leve.

"Det er farligt at leve" – nej da - det er vigtigt og klogt at leve og leve intenst, men ikke farligt.

Livet er kendetegnet ved uforudsigelighed og det er netop det interessante og gør det spændende. Vi ved ikke hvad der kommer om hjørnet. Og det er også netop derfor, at vi skal bruge livet bevidst hver eneste dag, gøre det vi har lyst til og gøre det så forudsigeligt som vi kan, sige højt hvad vi vil bruge det til. Men det skal være følelsesmæssig glæde og ikke frygt som skal styre vores tilknytning til livet.

At navigere sig gennem livet er som at sejle.

Vi skal vælge skibe der passer til vores temperament og sejle dem med klogskab og følge reglerne. Vi kan vælge at sejle jolle, robåd, ubåd, krigsskib eller at sejle 1.klasse på en cruiser. Hvor langt vi kommer og hvad vi oplever, handler om vores evner og lyst til at sejle samt vores sejlkammerater. Det er nødvendigt at bruge søkort og vide hvor man vil sejle hen. Og det kræver at vinden er med en og at man justerer undervejs efter vejrforholdene.

Nogen mennesker når at sejle på mange verdenshave i løbet af deres liv, mens andre støder tidligt på grund. Uanset hvad der sker, er vi alle kaptajner og kan vælge at tage roret og sætte alle sejl til.

Jo da - vi kan dø, og vi gør det alle, men ikke af at leve. Derimod dør mennesker dagligt indvendigt, når de ikke lever. Men hvis vi skal være bange for at leve, så forhindre frygten os i at gå på opdagelse, undersøge, være nysgerrige, åbne og opleve.

At navigere med frygt for at kulsejle, gå på grund, strande eller blot at lade sig styre af strømmen og for sent opdage at livet er sejlet forbi, er et dårlig udgangspunkt.

Vi skal ikke holde op med at sejle af frygt for orkaner og farlige flodbølger.

Mette Weber

Jakarta den 2. marts 2005

mette@metteweber.dk

www.metteweber.dk

+ 45 2084 5982